A. D. 1889.

CURRENDA III.

L. 25
prezyd.

X. IGNACY ŁOBOS

Z BOŻEJ I ŚW. STOLICY APOSTOLSKIÉJ ŁASKI

BISKUP TARNOWSKI,

HRABIA RZYMSKI, PRAŁAT DOMOWY OJCA ŚW., ASYSTENT TRONU PAPIEZKIEGO,

OBYWATEL HONOROWY MIAST BIECZA, LEŻAJSKA I DROHOBYCZA, i t. d.

Wielebnemu Duchowieństwu i Wiernym pozdrowienie!

Głosem żałoby odzywamy się do Was Najmilsi w Chrystusie Bracia i Synowie, która ogarnęła wszystkie ludy Monarchii naszéj na wieść o nadspodziewanym zgonie JEgo c. k. Wysokości, Najdostojniejszego Arcyksięcia Rudolfa, Następcy Tronu Austryackiego, a jedynego Syna Najjaśniejszego Cesarza naszego i Króla Apostolskiego. — Straszna wiadomość o nagłej śmierci ś. p. Cesarzewicza naszego, rozeszła się po Austryi i po całym świecie, i nie masz u nas serca, któreby nie uczuło tego ciosu, i z Najjaśniejszymi Rodzicami Najdostojniejszego Nieboszczyka nie zapłakało. Ten, który był nadzieją i pociechą Najjaśniejszego Monarchy naszego wśród ciężkich trudów rządzenia, Ten, na którego Najjaśn: Monarchini nasza z macierzyńską patrzała dumą i radością, Ten, do którego lgnęły serca ludów Austryi, który podczas zwiedzania naszej prowincyi roku zeszłego, ciepłem swej wysokiej łaskawości wszystkich pociągnął do siebie, zeszedł z tego świata w sile wieku osierocając małżonkę, i jedyną córkę swoją. Korzymy się przed niezbadanymi wyrokami Boga, Pana życia i śmierci, ale żałości, która przepełnia dusze nasze, powstrzymać nie podobna. Znikły jak cień najmilsze nadzieje Ojcowskie i macierzyńskie Najjaśniejszych Państwa. Zwiędły kwiaty pożycia małżeńskiego w sercu Arcyksiężnej owdowiałej, a nad JEJ Wysokości córką, malutką Arcyksiężniczką, zawisła chmura czarna żałoby i sieroctwa, i dziecięce oblicze, słońce rodzicielskiego uweselenia, kirem pokryte zostało.

Ileż smutku uderzyło Najmilsi! w serca wszystkich nas, oddanych Najjaśniejszemu Cesarzowi i JEgo domowi, nie tylko jako Panującemu, ale jako Ojcu naszej Monarchii! W całej Austryi rozlega się płacz, a dowody żałości za ś. p. Następcą Tronu, ściśle się łączą z troską o Najjaśniejszego Cesarza i Najjaśniejszą Cesarzowę, których to Boskie nawiedzenie nie wysłowioną napełniło boleścią!

Wzywamy Was do nabożeństwa które WW. Rządcy kościołów po zaproszeniu c. k. Władz, i autonomicznych urzędów, za duszę ś. p. Najdostojniejszego Następcy Tronu, w dniu naprzód zapowiedzieć się mającym, uroczyście z konduktem przy katalfalku odprawią. Ale oraz gorąco upominamy, do modlitwy o zachowanie dla Monarchii Najjaśniejszego Cesarza i Króla Apostolskiego, o wytrwanie dla serca rodzicielskiego pod tym gromem, niweczącym chlubę i nadzieję Najjaśniejszego Monarchy i całej Monarchii. Módlmy się, aby ten Krzyż Pański zniósł Monarcha nasz najlepszy jako prawy i pobożny Chrześcianin, i na wzór Patryarchy cierpiącego mówił: Pan dał, Pan wziął, niech będzie Imie jego błogosławione! O! módlmy się za Najjaśniejszego Monarchę naszego, za Najjaśniejszą Cesarzowę i cały dom Najwyższy, aby z Wolą Bożą zgadzając się, otrzymali od Pana Boga ukojenie w żałości, i wzrost błogosławieństw dla Dynastyi i Monarchii naszej.

Łaska Pana naszego Jezusa Chrystusa niechaj będzie z Wami Wszystkimi Amen.

E Consistorio Episcopali.

Tarnoviae, die 4. Februarii 1889.

IGNATIUS
Eppus.

Stanislaus Walczyński
Scholasticus Cancellarius.

W drukarni Józefa Styrny w Tarnowie, 1889.

Nakładem Kleru Dyecezalnego.